

Jeg er konservativ i formen etter Don Fabrizio i Leoparden, "If we want things to stay as they are, things will have to change" (faktisk, var det nevøen hans som sa det i filmen). Forandring for å bevare.

Og jeg er medlem av Høyre. Har vært det mer eller mindre bestandig; 10 år utenlands unntatt. Og for det meste er det Høyre som har den mest næringslivs vennlige innstillingen. Næringslivet som helhet. For landbruk og primærnæringer har du SP, og for tungindustri og olje har du AP. Men for det hele, er det Høyre som gjelder. Så må man bare finne seg i at Høyre er litt schizofren ved at mange i partiet helst ser at alle penger som finnes i hele verden skal brukes på boliger og så blir forundret over mangel på økonomisk produktivitet. Det er en tidvis underlig blanding av en fagforening for de tradisjonelt vellykkede, og folk med gangsyn.

Tullballet rundt formueskatten er også etter hvert blitt standard prosedyre. Det er beklagelig at ledende personer i Høyre føler seg tvunget til å si slikt tøv i offentlig rom, men donorer har stilt tydelige krav så det må med. Man trenger jo ikke foresa seg noe i saken. Civita får også betalt for å si disse tingene, men det er tross alt Civita sitt formål: Gi en intellektuell innpakning på det donorene ønsker trykket inn i den offentlige diskursen. Hverken DN eller Aftenpsoten er på lederplass nådige i sine vurderinger. Ministre bør være mer edru.

Dette er ikke grunnen til at jeg ikke kommer til å stemme på Høyre ved høstens Stortings valg. Og det er heller ikke av taktiske grunner, som å få Venstre over sperregrensen. Noe som var meget vellykket sist gang.

De har sittet for lenge. Alle regjeringer slipper opp for ideer. Om det var slik at man kunne bytte mannskapet underveis så kunne kanskje et parti sitte i posisjon lengre enn to perioder. I kommunestyrer sirkulere folk ut (og videre oppover) og inn. Men på regjerings nivå skjer ikke det. Folkene har kommet til topps i sine karrierer og har ikke noe annet sted å gå, så de blir sittende. For lenge. De og ideene deres blir brukt opp.

Erna skulle ha blitt fylkesmann for ett år siden. Ok, pandemien forstyrret ting. Men nå kunne det gjøres. Færre fylker er knapt noe problem. Fete retrett stilinger har det aldri vært mangel på. Det massevis av ambassadør stillinger, og ikke bare til andre land.

En ny statsminister kunne ha feid vekk noe av skrotet som ble igjen etter at Frp ble blåst ut av regjeringen når de innså at deres egne velgere ikke hadde som helst interesse av politikk. Og hvorfor skulle de det: Følelspolitikk var det de ville ha(t) og det krever hverken at vedkommende er innsatt i saken (derav FrP har landets lavest utdannede velgere) eller at noe gjennomføres (da kunne jo den gode og menings skapene følelsen av harnisk gå over).

Ikke for at Solberg skulle ha kansellert HRS støtten med en telefon fra Slottsbakken mens den nye regjeringen ble presentert. Nei, det kunne saktens vente til hun kom tilbake på kontoret. Senere samme dag ville også ha vært raskt nok. Nå har det gått to år. Og blitt en murstein rundt halsen på Høyre. Før var det en pris man betalte til FrP, etter to år er det blitt Høyre politikk.